

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΔΕΛΤΑ 15

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ
'Εν Ελλάδι, ἔτησίᾳ Δρ. 8
» » ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἔτησίᾳ Φρ. 12
» » ἑξάμηνος » 7

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ. Περὶ φυσικῆς καλλονῆς. Αἱ πεφημισμένοι ὠραῖοι τύποι. Πεντακοθῆκη γυναικείων καλλονῶν, (συνέχεια), ὑπὸ Ἀστέρος. — Ἡ κιθαρῳδός, ὑπὸ Δάκ. — Ἡ ἀσκησις ἐν τῇ γεροντικῇ ἡλικίᾳ, ὑπὸ Β. Ὀρνσταίν. — Εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, ὑπὸ Δάκ. — Τὸ φυτὸν τῆς, ὑπὸ Κ. Ι. Κ. — Τὰ σκαριφήματα τοῦ κ. Φιλαδελφίως. Ἑλληνίς νεολαία, ὑπὸ Δ. Π. — Ὁ Βίος, (ποίημα), ὑπὸ Α. Π. — Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου μου, ὑπὸ Δάκ. — Ἐπιστημονικὸν παίγνιον. Ἡ πυξίς ἀντικαθισταμένη ὑπὸ τοῦ ὄρουλογίου. — Αἰνίγματα. — Ἀναποκρίσεις.

Τύπος Ἰσπανικῆς καλλονῆς.—Ἡ ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ

ΑΙ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΑΙ ΩΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

(Συνέχεια 'Εδε προηγούμενου φύλλον).

Η αὐτὴ τῆς Βιέννης ὑπῆρξε πάντοτε διάσημος διὰ τὰς καλλονὰς αὐτῆς, ὁ ἄξων, οὕτως εἶπεν, τῆς Ἡπειρωτικῆς κοινοῦναι, οἱ δὲ λαμπροὶ ταύτης εἰς εὐγενῶν καὶ ὠραίων γυναικῶν κύκλοι δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς οὐδένα τῶν ἄλλων πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης. Μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ κυρία Trollorp, ἡ αὐστηρῶς καὶ καυστικῶς κρινάσα πᾶσαν ἄλλην πόλιν, ἔμεινε μαγευμένη μετὰ τὰς θελκτικὰς γυναικᾶς τῆς Βιέννης, πολλοὺς πλεῖστα ἐπαίνους διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς αὐλικῆς κοινοῦναι.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ὑπῆρξε διάσημος ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐν τῷ κέντρῳ τούτῳ τῆς ὠραιότητος. Ὁ γάμος αὐτῆς ὑπῆρξε ἰδιαζόντως ῥομαντικός καὶ ἀναμφισβότως προῆλθεν ἐξ ἀληθοῦς συμπαιθείας. Ὡς νεανὶς ἐξῆλθε εὐρεῖα μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ γηραιοῦ πατρὸς τῆς, ὅστις ἐνέδυστο χονδροειδῆ ὑφάσματα, ἐκείναι δὲ ἀπλοῦστα μάλλινα. Δὲν ἀνετράφη ὡς μέλλουσα νὰ καθέξη τὸν θρόνον, ἐν ᾧ ἂν ἑτέρου ἢ ἀδελφῆ τῆς Ἑλένης ἦτο ἡ προωρισμένη παρὰ τῶν συγγενῶν τῆς διὰ τὴν χεῖρα τοῦ νεαροῦ Αὐτοκράτορος.

Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἀφίκετο ἐσπέραν τινὰ ἐν κινήσει περιβολῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς λίμνης Traun, εὖρε τούτον ἀφελῶς συνδιαλεγόμενον ὑπὸ τι πλατύφυλλον δένδρον μετὰ τεσσάρων νεανίδων θυγατέρων του, μὴ ἀναμένοτά τοιαύτην βασιλικὴν καὶ ὑψηλὴν τιμὴν. Ἀλλ' ἡ τύχη ἐμπνευμένη ἐκ τῆς ὠραιότητος, ἐμειδίασε λίαν πρὸς τὸν γηραιὸν πατέρα, διότι αἱ τεσσαρεσ εἰς νεανίδες ἐγένοντο κατόπιν ἢ μὲν μία βασιλισσα τῆς Νεαπόλεως, ἡ ἑτέρα πριγκίπισσα τοῦ Thurn καὶ Ταξίς, ἡ τρίτη κόμισσα τοῦ Traui καὶ ἡ τετάρτη δούκισσα τοῦ Alençon. Αἰφνης ὁ Αὐτοκράτωρ βλέπει ἐν γειτονικῷ δάσει, ἐνθα ὁ δῦων ἡλιος διὰ τῶν ὀστέων ἀκτίνων του ἐχρωμάτιζεν ἠδέως μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα τῆς πέριξ φύσεως, τὴν γλυκαῖαν μορφήν νεαροῦ κορασίου λευχεῖμονος, ἀκολουθουμένου ὑπὸ μολοσσῷ. Αὐτὴ ἐποχάρισε οὕτως ἐν κύκλῳ φωτεινῷ ὡς ἐκ τῆς δύσεως τοῦ Ἡλίου, ὡς τις μαγικὴ ὄψιασις, μετὰ ἀφθονοῦ καὶ μεγαλοπρεπῆ μέλαιναν κόμην κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.

Ἦτο ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ, ἧς ἡ καρδιά διανοίγετο ἰσως τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς καλλονῇ τῆς φύσεως εἰς αἰσθητικὰ βέβητος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ὁποίας ἡ καρδιά τοῦ Αὐτοκράτορος ἐτράθη. Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν ἐν τινι χορῷ εἰς Ischl, διῆλθεν ὀλοκλήρον τὴν ἐσπέραν μετὰ τῆς κυρίας ταύτης, ἐσπέραν γλυκυτάτων στιγμῶν, ὅπως εἶνε ὄλαι αἱ στιγμαί, ὅσαι φωτίζονται ἀπὸ τὸ ἐξάσμιον φῶς τῆς ἀγνῆς ἀγάπης. Τὴν ἀπέλασε παράτα αἰ ἠρηθίδα τοῦ δάσους καὶ ἡ εὐμένεια καὶ προτιμῆσις του αὐτῆς οὕτω χαρμῶνως προαγγέλλεται, ἐπεσφραγίσθη ταχέως διὰ γάμου εὐτυχοῦς κριθέντος, ἀφοῦ τὰς λαμπάδας τοῦ Ἰμεναίου ἠναψεν αὐτὸς ὁ Ἔρως!

Ἰσως μᾶλλον φιλαλήθης ἐν τούτοις καὶ βεβαίως ῥομαντικῆ διήγησις τῆς πρώτης συναντήσεως τῆς Αὐτοκράτειρας μετὰ τοῦ μέλλοντος νυμφίου τῆς εἶναι ἡ ἐξῆς: Ἐἶεν ἀνατραφεῖ ἐν λιτότητι, ἀπλῶς, ὡς εἰθίσται νὰ ἐπικρατῆ διὰ κόρην Γερμανοῦ πριγκίπος, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας ἐλπίδος ἢ τῆς μεταβιβάσεως ἀπὸ ἐκείνης τῆς καταστάσεως εἰς τὸ ἀπατηλὸν μεγαλεῖον τρίτης τάξεως πριγκιπάτου. Διῆλθεν ὅθεν τῶν ζωῶν αὐτῆς ὡς ἡ Στακοπούτα τῆς οικογενείας, ἰπευσοῦσα καὶ ποιῶσα ἐκδρομὰς εἰς τὰ περίε, συνασπαστροφούμενη τοὺς χωρικοὺς καὶ φερόμενη ἐν γένει ὡς νεαρὰ γυνὴ ἦτις, καίτοι πριγκίπισσα, εἰς οὐδὲ ἄλλο ἕτερον ἀπέβλεπε πέραν τῆς ἀπλῆς πλὴν εὐτυχοῦς ἐπαρχιακῆς ζωῆς. Ἡ πρεσβυτέρα αὐτῆς ἀδελφῆ, ἦτις ἦτο προωρισμένη ἵνα καθέξη τὴν θέσιν τῆς Αὐτοκράτειρας τῆς Αὐστρίας, ἡμέραν τινὰ ἀνέμενε τὸν μέλλοντα αὐτῆς σύζυγον. Τὸ τρελλὸν τότε ἀνδροκρίτισον, ἡ

νῦν αὐτοκράτειρα, ὡς συνήθως, διεσκέδαζε κατεργασμένη τὰ κινεμάτωμα ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἀνάκτορον ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ κυνηγίου. Ἐνῷ δ' οὗτος ἔβαινε ἐν' ἀνέλθῃ τὴν κλίμακα, ἡ μέλλουσα αὐτοῦ σύζυγος ἀπολέσασα τὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἰσορροπίαν ἐμῆλε νὰ καταπίσῃ ἐπὶ τοῦ ἰδάφους, ἂν μὴ ὁ αὐτοκράτωρ σπεύδων ἐλάμβανεν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας του. Ἀλλ' ἐκ τοῦ εὐθύμου γεγονότος τούτου τὸ τρελλοκρίτισον ἀπεδείχθη ὅτι ἐπίσειν ὄχι μόνον εἰς τοὺς βραχίονας τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς συμπαιθείας αὐτοῦ καὶ δὴ τὴν καρδίαν, ἀποβᾶσα συμμέτοχος τοῦ θρόνου, πιστὴ δὲ τοῦ βίου σύντροφος.

Τὸ ἐπίχρημα τῶν τρόπων αὐτῆς εἶναι παρομιώδεις. Ἡ λεπτὴ καὶ χαρῖσσα μορφή, τὰ ἐντελῶς κανονικὰ χαρακτηριστικά, οἱ μεγάλοι λαμπρόντες μαῦροι ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ εὐμόρφως διαπεπλάσμενη κορμὴ τῆς, ἐπιστερομένη ἐκ πλουσίων μελανῶν μεταξίνων βοστρύχων, ἀποτελοῦσι σύνολον φυσικῆς ἐντελείας. Καίτοι δὲ ἤδη διατρέχει τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, παραμένει οὐχ ἥττον ἡ διασημότερα τῶν βασιλικῶν καλλονῶν.

Τὰ θέλητρα ταύτης διατηροῦνται ἐτι καλῶς καὶ ἰδίως ἡ συμμετρία τοῦ προσώπου καὶ ἡ θαψίλεια τῆς μακρᾶς καὶ πυκνῆς αὐτῆς κόμης. Ἡ μεγαλοπρέπεια δὲ τῆς κομμώσεως, καθ' ἣν καταπίπτει ἡ κόμη διὰ πυκνῶν βοστρύχων ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς, ἐστιγμένη μετὰ ἀδάμαντας συγκρατούμενος ὑπὸ ἀφανῶν συρμάτων, καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς στάσεως μετ' ἧς ἀντιπαρέρχεται τὴν μακρὰν γραμμὴν τῶν κυρίων κατὰ τὰς ὑποδοχὰς τῆς Αὐλῆς, εἶναι ἀντικείμενα παγκοίνου ἐκτιμῆσεως. Οἰκιακαὶ περιπέτεια κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπεμάκρυναν ταύτην καθόλου ἐκ τῆς Αὐλικῆς ζωῆς τῆς τόσον εὐτυχοῦς, καὶ ὑπὸ τὸ ἀπλοῦν ὄνομα τῆς κομῆσεως Hoheneubhs ἐπόθησε τὴν ἡσυχίαν, μεγάλην ἐπιδειξαμένη ἰδίως στοργὴν εἰς τὸ κνηνίον τῆς Ἀλωπέκος ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ.

Ἐτέρα διάσημος Βιενναία καλλονὴ εἶναι ἡ πριγκίπισσα Esterhazy. Κατάγεται ἐξ ἱστορικῆς Οὐγγρικῆς οικογενείας ἧτις ἐπὶ γενεὰς διεκρήθη διὰ τὰς μεγάλας ἰδιοκτησίας, τὰ πλοῦσια εἰσοδήματα, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τῶν ἐλευθερίων τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἀνεξάντητον Μαγυαρικὴν φιλοζενίαν. Ὁ πάππος αὐτῆς πριγκίψ Παῦλος Esterhazy διετέλεσε πρεσβυτῆς ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ἐν' ἀντιπροσωπεύσει αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους τοῦ Τζάρου Νικολάου τοῦ Α', ἡ παρ' αὐτοῦ ὅμως γενομένη ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι τούτῳ ἀπειθῆς δαπάνη, ἀνεθούσα εἰς τὰ δεκαπέντε ἑκατομμύρια δολλαρίων, προεκάλεσε τὴν κατάσχεσιν τῶν κτημάτων του, εἰ καὶ ἔκτοτε ταῦτα περιῆλθον εἰς τὴν οικογενείαν του. Ὁ πατὴρ τῆς μετέφερε μίαν ἐκ τῶν περιφημοτέρων τῆς Εὐρώπης πινακοθηκῶν ἐν Βουδαπέστη, προσενηγῶν ταύτην τῇ Κυβερνήσει. Τὰ κτήματα τοῦ Ἐστερζάζυ εἶναι τὰ μεγαλεῖτρα τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Ἀσκήρ.

Η ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

Καλλονὴ ὄντως φυσικῆ, ἀπλῆ, ἀτημέλειτος ὄχι διὰ τοῦτο καὶ ὀλιγώτερον καλλονὴ. Εἰς τὰ ταπεινὰ χωρία, εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, τὸν μὴ ἀνεπτυγμένον, εἰς τὰς ἡμιγρεπωμένας οἰκίας καὶ τὰς ἀπορφανισθείσας οικογενείας, ἐκεῖ αἱ ἀδιάφοροι καλλοναὶ ἀναδεικνύνται ἀν ὄχι ἐπιβλητικαί, πάντως συμπαιθεῖς, ἀν ὄχι ἡγεμονικαί, ἀθῶαι ὅμως. Συνοδεύεται πάντοτε εἰς τὰς ἀποκλήρους τῆς Μοῖρας νεανίδας ἡ καλλονὴ ἢ ἀψυμμηθίσιος μετὰ τινὰ χάριν ἀπροσποίητον, ἐλκυστικὴν, μετ' ἀγαθότητα καὶ ἀγνεῖαν. Δὲν κρύπτουσι τὰ κάλλη ὑπὸ τὰ ἀπατηλὰ ἐνδύματα, τὰ σκέποντα ἔλκη καὶ πλῆγὰς ἠθικῆς, ἢ φενακὴν δὲν καλύπτει τὴν λευκότητα τοῦ μετώπου, ἢ ἐγωιστικῆς συναίσθησις τῆς ὑπεροχῆς πνίγεται ἐν τῇ συναισθησὶ τῆς ταπεινότητος, τῆς κατακόρυφης,

τῆς πνίας. Μετ' ἐνδύματα πενήχρα, ὅσα ἀρκοῦν ἵνα ὁσώνουν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς δημοσίας ἠθικῆς γυμνόπους, μετ' ὀν μικρὸν κεκυφῆλον, κατὰ τὰ Ἰσπανικὰ ἔθιμα, καὶ μετ' ἴν μόνον σύντροφον. τὴν ἀγαπητὴν καὶ δημοφιλεῖ ἐν Ἰσπανίᾳ κιθάραν, ἀφ' ἧς εὐμολποὶ καὶ περιπαθεῖς οἱ ἦχοι ἐκχύνονται δονουμένω ἐν τῷ κενῷ ὡς μεμακρυσμένη ἠχώ ἐρωτικῆς στοναχῆς, κάθηται μόνη ἐν τῷ περιστυλίῳ, ἐπὶ τῆς λιθίνης ἀναβαθμίδος, προκαλοῦσα μελωδικὰς στορφᾶς, ζητούσας ἐν τῇ κλαυθμηρᾷ αὐτῶν ἀναπάλλει τὸν ἔλεον καὶ τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθοῦσης μουσικῆς. Ἐκεῖ, ἔρημος, ἐγκαταλελειμμένη πλᾶνᾶ τοὺς ὠραίους καὶ λευκοὺς δακτύλους ἐπὶ τῶν τεταμένων χορδῶν καὶ οἰονεῖ ἐκ τοῦ ἰδίου μέλους συγκινουμένη ἰθύνει ἄδριστον, αἰδῆμον τὸ βλέμμα, ἐλπίζουσα. Ἡ ἐλπίς εἶνε ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τῶν δυστυχῶν.

Παῖζε, δυστυχὴ χωρική, ἐναγκαλίζου τὸ πτωχικόν σου ὄργανον, τὴν μόνην βεβαίως περιούσιαν σου, τὸν μόνον ἠθοσαυρὸν ὃν οἱ γονεῖς σου σοὶ ἀφῆκαν ἐπὶ τῆς γῆς, χύνε εἰς τὸ κενὸν τοὺς παραπονετικὸς ἦχους γλυκεῖας σερενάτας τῆς πατρίδος σου, ἀπόβλεπε στερεῶς εἰς τὴν ἐλπίδα, καὶ πίστευε. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι κωφεύουσιν εἰς τὸ μέλος, ἐὰν ἀναισθητοῦσιν εἰς τὴν εὐγενῆ ἐπὶ κλίσην σου, ἐὰν παρερχοῦνται ἀδιάφοροι πρὸ τῆς καλλονῆς σου, ἦν κοσμικὸ πλοῦτος δὲν ἐπισκομοῦσι, πίστευε καὶ παῖζε! Ἐπάρχει κάποιος ὅστις θὰ σὲ συνδράμῃ, δὲν θὰ ἀναισθητήσῃ, δὲν θὰ παρέλθῃ ἀδιαφόρως, ὅταν μάλιστα τὸ ψῦχος θὰ παγῶνῃ τὰ μέλη σου, ὁ ἀνεμος θὰ ἀναρπάξῃ τὴν κόμην, ἢ χιῶν θὰ ἐτοιμάξῃ στρῶμην διὰ νὰ ἀναπαυθῆς. Ἐὰν δὲν εἶνε ὁ εἰς οὗτος διαφθορεὺς νεανίας, ψευδοῦστος παρθενοφθόρος, πονηρὸς κάπνιος αἰσθημάτων, ὧ, θὰ εἶνε ἀναμφισβότως αὐτὸς ὁ εἰς, ὑπέρτερός τις, ἀληθέστερος φιλάνθρωπος, θὰ εἶνε ὁ Θεός! Καὶ ἀν αἱ χεῖρες σου μείνουν ἑσσεὶ ψυχραὶ ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς κιθάρας σου, ἐὰν τὸ μεσονύκτιον ἐν τῇ ἐρημίᾳ χειμερινῆς νυκτὸς ἀσθηθῆς συγκυνηθῶν στεναγμῶν, εὐλόγηε τὸν Ἰψιστον, διότι σὲ ἀπῆλλαξε τῶν κοινωνικῶν Ἐρινύων καὶ σοὶ ἐχάρισε τὸ μέλος τῶν ἀγγέλων, τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας. Πίστευε!

ἀικ.

Η ΑΣΚΗΣΙΣ ΕΝ Τῇ ΓΕΡΟΝΤΙΚῇ ΗΛΙΚΙΑ.

Λαβὼν γνῶσιν ὠραίου τινος ὑγειονομικοῦ συγγράμματος τοῦ Δρς Λαγρὰνζ, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα ἐν συνόψει τὸ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γεροντικῇ ἡλικίᾳ ἀσκήσεως κεφάλαιον, ὡς ἀντικείμενον ὅπερ πολλὰκις ἀποβαίνει ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου.

Οὐδῶλλο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιμεινῶμεν διατεινόμενοι ὅτι ὅλοι οἱ ἴστωι τείνουσιν εἰς ἀτροφίαν παρὰ τῷ γέροντι· τὸ βᾶρος τοῦ σώματος ἐλαττοῦται εἰς πλείστα περιστάσει ἀπὸ 80 ἐτῶν, συχνότερον δὲ ἀπὸ 50. Τοῦτο δὲ προέρχεται οὐ μόνον ὡς ἐκ τῆς βαθμιαίας ἐξανηλιγῆτος τοῦ λίπους ὅπερ, ἄλλως τε, οὐδῶλλοις χρησιμεῖ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀνθρωπίνης μηχανῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ὄγκου τῶν ἰσθῶν, τῶν μᾶλλον ἀναγκαίων εἰς τὴν κίνησιν, ὡς ὁ μυϊκὸς ἰσθός, καθὼς καὶ ἐκείνων ὀστίνων συνειννοῦσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζωϊκῶν λειτουργιῶν, ὡς ὁ πνεύμων.

Συνεπῆς τῆς γενικῆς ταύτης τῶν ζωηρῶν ὀργάνων ἀτροφίας ἐπέρχεται ἐλάττωσις ἐν τῇ πρὸς τὰς ἀσκήσεις τάσει, θεθέντος ὅτι ἡ ἀσκήσις ἀπατεῖ τὴν σύμπραξιν ἀνεξαρτέτως ὄλων τῶν ὀργάνων. Ἡ γενικὴ τῶν ἰσθῶν ἀτροφία παρὰ τοῖς σώμασι τῶν γερόντων, ἔχει, ὡς εἶκος, κύριον αἰτίον τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐνεργητικότητος τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἣν ἔκαστος ὄν, ἀμὰ τῇ γεννήσει του μετ' αὐτοῦ φέρε καὶ ἧτις ἐξαντλεῖται ὅταν βαθμιαίως δαπανᾶται ὡς ἐκ τῆς διαρκείας τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς. Ἀγνοοῦμεν δυνάμει πόσων νόμων συναντηθῆν ἐντὸς μικροσκοπικοῦ μέρους σπέρματος, οἷα τοιαύτη ὅσας ἐνεργητικότητος, ὡστε νὰ προξενῇ ἅλα ἐκεῖνα τὰ φαινόμενα, ὧν ἡ ἐξέλιξις λαμβάνει χώραν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἀπὸ τοῦ λίκου μέχρι τοῦ τάφου, καθὼς ἀγνοοῦμεν ἐπίσης, διατὶ ἡ κατὰ τὴν μέσῃ ἡμῶν ἡλικίαν εὐδῶλλοις διὰ τῶν βρεπτικῶν οὐσιῶν

συντηρουμένη ἐνεργητικότης αὐτῆ, διατηρεῖται πλέον ἐν τῷ γήρατι, καίτοι ποιοῦμεν χρῆσιν τῶν αὐτῶν βρεπτικῶν οὐσιῶν. Ὅπως δὴποτε ὅμως κἂν εἶχ τὸ πρᾶγμα, παρατηροῦμεν ὅτι, διαρυσάντων τῶν 50 ἢ τῶν 80 ἐτῶν, αἱ ἀπώλεια ὡς ὁ ἡμέτερος ὄργανισμός ὑφίσταται κατισχύουσιν ἐπὶ τέλους τῶν προσκτηθειῶν δὲ τῆς θρέψεως δυνάμεως.

Ἀλλ' ἐνῷ ἂν ἐνὸς ἀγνοοῦμεν τὸ αἶτιον τῆς καταπληκτικῆς παρὰ τῷ γέροντι ἀθροῦσας ταύτης, οὐχ ἥττον ὅμως καταπληκτικῶς νὰ κατανοήσωμεν μέχρι τίνος τὸν μηχανισμόν αὐτῆς. Ὁ γέρον ἀτροφεῖ, συνεπεία τῆς ἀνεπαρκοῦς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος.

Τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ ἥττον ζωηρῶς παρὰ τῷ ἡλικιωμένῳ ἀνθρώπῳ, καθότι ἡ ἡλικία ἐπιφέρει βαθμιαίαν ἀλλοίωσιν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν αἱματοφόρων ἀγγείων. Ἡ ἀλλοίωσις καλεῖται σκληροπύκνωση ἐκφύλιος τῶν αἱματοφόρων χιτῶνων. Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν ἰσθῶν εἶναι φαινόμενον γενικῶς παρατηρηθῆν παρὰ τοῖς γηράσκουσιν, ἢ δ' ἐλαστικότητος τῶν ἀγγείων ἀπόλλυται ἐπὶ μᾶλλον ἀκόμη ἐπεκτεινόμενη τῆς ἀπαίρουσης πᾶσαν τὴν αὐτῆς εὐκινῆσαν ὀστεώσεως. Ἐκ τούτου ἡ ἀρτηριακὴ παρεια σκληρυνομένη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐξικνεῖται δ' οὕτω μέχρι μερικῆς ἀποστεώσεως, οὐδῶλλοις δὲ σπᾶνιον ψηλαφῶν τις τὰς παρειαῖς ἀρτηρίας ἀνθρώπου προβέβηκετος τὴν ἡλικίαν εἰς μέρος ἐνθα αὐταὶ νὰ ὡς καταφανεῖς, ὡς λ. χ. εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς παλάμης, νὰ αἰσθᾶνται αὐτὰς δίκην κυλίνδρου σκληροῦ, ὅστις δὲ ὄγκος νὰ μὴ ὑποχωρῇ πλέον ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ψηλαφούντος δακτύλου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐνεργεῖται, οὕτως εἶπειν, ἐντὸς σωλήνων τραχέων καὶ ἰσοῶν καὶ ἐννοεῖ τις ὅπου πρὸς κομμά ἐπιφέρει τῷ αἵματι αὐτῆ ἡ ἐλλείψις ἀνάγκης ἐκ μέρους τῶν ἀρτηριῶν, ἧτις οὐσιώδη βρον ἔχει τὴν ἀριότητα τῆς ἐλαστικῆς τῶν δυνάμεως.

Αἴτιον ἐπίσης τῆς καταπτώσεως τῆς κυκλοφορίας εἶναι ἡ βαθμιαία στένωσις τῆς διαμέτρου τῶν ἀρτηριῶν προσοχόμενῃ ἐν τῇ παχύνσεως τῶν παρειῶν αὐτῶν. Τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὅπου τοῦ εὗρος περιωρισθῆ, φυσικῶ τῷ λόγῳ καθίσταται, ἥττον περιεκτικὸν καὶ φέρε ἐποικίως ὀλιγώτερον αἷμα εἰς τὰ ὄργανα ὧν βοηθεῖ τὴν θρέψιν, ἢ δ' ἀτροφία ἐκάστου ὄργάνου βαίνει αὐξοῦσα κατ' ἀντίθετον λόγον τῆς μειώσεως τοῦ ἐν αὐτῷ εἰσερχομένου αἵματος. Διὰ καὶ οἱ ἡττοὶ ἀρθεύομενοι δι' αἵματος μᾶς, χάνουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν περιφέρειαν καὶ ἡ ὕψ αὐτῶν τροποποιεῖται· τὰ κυριολεκτικῶς μυϊκὰ στοιχεῖα, αἱ ἐρυθραὶ χορδαὶ ἐν αἰς ἐγκνεται ἡ ἰσχύς τοῦ μυός, τείνουσιν ὅπως ἀντικατασταθῶσι διὰ στοιχείων ἡττον ζωτικῶν. Ὁ μῦς ἐκφυλίζεται, ταυτοχρόνως δὲ καὶ ἀτροφεῖ. Τούτῳθεν δύο αἰτία τῆς ἐλαττώσεως τῆς μυῶδους ἰσχύος παρὰ τῷ γέροντι.

Ἐλλείψις ὅμως κυκλοφορίας ἐπιφέρει παρ' αὐτοῦ καὶ πλείστας ἄλλας ἀνωμαλίας τῆς θρέψεως, ἱκανὰς ὅπως περιστείλωσι τὴν πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις τάσει αὐτῶν. Ὁ πνεύμων, τοῦ ὅπου ἡ ἀνεπαρῆτος τυγχάνει ἀπάραιτος διὰ τὴν ἐνεργητικὴν λειτουργίαν τῶν μυῶν, συμμερίζεται καὶ αὐτὸς τὴν γενικὴν ἀτροφίαν, ὑφίσταται ἐν μέρει τὴν μυῶδὴ ἐκφυλίωσιν καὶ τοιουτοτρόπως καθίσταται ἥττον κατάλληλος πρὸ εἰσαγωγῆς ζυγνῶν ἐν τῷ αἵματι. Ὁ νεφρός, τὸ ὄργανον τοῦτο δι' οὗ ἀποκρίνονται τὸσα ἀπολείμματα τῆς θρέψεως, γίνεται μικρότερον καὶ ἥττον ἱκανὸν ὅπως ἐκπλήρωσῃ τὸς καθαρᾶστοῦ τοῦ αἵματος καθήκοντά του, ἕκαστος δ' ἐννοεῖ ὅπου ἡ σπουδαιότης τῆς ἀτελείας ταύτης ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκειμένου λόγῳ μάλιστα περὶ ἀσκήσεων προξενουσῶν πάντοτε αἰσθητὴν ὀργανικὴν ἀπολείμμάτων, ὅτινα διὰ τοῦ νεφροῦ δ' ἀποκρίθωσιν.

Καὶ ἐπὶ τέλους καὶ τὸ δέρμα, ὄργανον τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῶν ἐκκοίσεων, ὑφίσταται ἐπίσης ἐν τῇ γέροντι ἡλικίᾳ παραλλαγὰς ἐν τῇ διατρήσῃ καὶ ἐν τῇ ὕψ ἀναλόγως πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ὀργάνων. Παρ' αὐτῷ ἡ κυκλοφορία πεοιστέλλεται, διὸ καὶ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἀποφύεται ἡσμεῖται. Ἡ ὕψ αὐτοῦ καθίσταται μᾶλλον ἰνωδῆς, καθὼς τοῦτο ἐμπαίνεται ἐκ τῆς τραχύτητος του, καὶ εἰς τῆς ἐλλείψεως πίσεως ἐλαστικότητος παρ' αὐτῷ. Τέλος ἡ πρὸς τὸ ἐκκρίνειν ἰδίτης του ἀπόλλυται, καὶ δὲν εἶναι πλέον ἡ ἕδρα τῆς συνεχοῦς ἐκείνης διαπνοῆς ἧτις καθίστη αὐτὸ παρὰ τῷ νεανίᾳ λείον καὶ διαφανές. Καὶ τοῦτο λογισθῆτω ὡς ἐν εἰσέτι αἰτίον περὶ τὰς ἀσκήσεις ἀνικανότητος τῶν γερόντων, καθότι τὸ δέρμα ἐκκρίνει καὶ διαπνέει, διαρκῶς δὲ τῆς μυῶδους ἐργασίας πλείστα ὑγρὰ καὶ ἀέρια διασπᾶσιν αὐτὸ ὅπως συναπείσθωσιν ἔξω τοῦ σώματος τὰ προϊόντα τῆς ἐλαττωματικῆς ἀφομοιώσεως, ὅτινα κατὰ τὴν ἀσκήσιν καθίσταται ἀφθονα.

Τοιαῦτα εἶναι παρὰ τῷ γέροντι ἡ ἀτέλεια τῶν ἐνεργητικῶς ἢ παθητικῶς λειτουργούντων ὀργάνων διαρκούσης τῆς ἀσκήσεως. Διὰ τῆς καταπτώσεως τῶν κινήτρων ὀργάνων, ἀρθρώσεων καὶ μυῶν, ὁ γέρον ἀπώλεσε πλέον τὴν πρὸς τὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις ἱκανότητα αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐλαττωματικῆς καὶ πλημμελοῦς πλέον καταστάσεως τῶν ἐκκριτικῶν ὀργάνων, τοῦ πνεύμονος τοῦτέστι, τῶν νεφρῶν, τοῦ δερμάτος κλπ. ἀπώλεσε τὴν ἣν ἐκέκτητο ἰδιότητα τοῦ ἐκκρίνειν τὰς συνεπείας, ὡς ἔρημος, τῆς κοπιώδους ἐργασίας εἰς ἣν ὑποβάλλεται ἐκτάκτως ἀναπτυσσομένης στερεᾶς, ὑγρᾶς καὶ ἀερίου οὐσίας. Ἡ ἀπώλεια τῶν δύο τούτων ἀρετῶν, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα α'. ἐλάττωσιν τῆς σωματικῆς ἰσχύος β' μεγαλητέραν τάσιν πρὸς κόπωσην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπ' αὐτοῦ κατανοεῖται. Τὸ δεύτερον ὅμως δεῖται ἐπεξηγήσεως.

Ἡ μὴ λειτουργία τοῦ πνεύματος, τοῦ δόματος καὶ τῶν νεφρῶν, ἀναγκάζει τὸν γέροντα νὰ αισθάνηται ζωηρότερον τὴν κόπωση, πρὸ πάντων δὲ δύο μορφῆς τῆς κόπωσης, ἧται: τῆς πνευστίας, γενικὴν μορφήν τῆς συνεχοῦς κόπωσης.

Ἡ ἐργασία τῶν μυῶν γνωστὸν ὅτι αὐξάνει καταπληκτικῶς τὴν παραγωγήν τῶν ἀερίων ἐκκρίσεων, αἵτινες ὀρεῖσονται νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἡ πνευστίασις προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ αἷμα δηλητηριάζεται, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ ἀνθρακικοῦ ὀξέως καὶ τῶν λοιπῶν ἀερίων, ἅτινα παράγονται ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἐνεργείας τῶν ζωτικῶν λειτουργειῶν. Ἡ πνευστίασις παρὰ τῶν γέροντι εἶναι πολὺ ἐπισημωτέρα ἢ παρὰ τῶν νέων, διότι παρ' ἐκείνων ἡ ἀπόκρισις τῶν προϊόντων τούτων, ἐκτελουμένη μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἐνεκεν τῶν ἀτροφικῶν πνευμάτων, ἔσται ἀνεπαρκής. Ἡ συνεχὴς κόπωση ἐκδηλοῦται διὰ γενικῆς ἀδιαθεσίας, παρατεινομένης ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας συνεπέως τῶν βιῶν ἀσκήσεων, ὀρεῖσεται δ' αὐτὴ καθὼς καὶ ἡ πνευστίασις, εἰς δηλητηρίασιν, τρῶσόν τινα, τοῦ σώματος, γενομένην διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ προϊόντων, εἰς αὐτοξικωσιν προσωρινήν, ἧς τὰ ἀποτελέσματα καθίστανται ἐπισημωτά μέχρι τῆς ὀλοσχεροῦς ἐκκρίσεως τῶν παραγόντων αὐτῶν οὐσιῶν· ἀλλὰ τὸ ὄργανον δι' οὗ ἡ ἐκκρίσις αὐτῆ τῶν οὐρῶν γενήσεται καὶ δι' οὗ θὰ περαιωθῶσιν αἱ τοξικαὶ αὐταὶ οὐσίαι, εἶναι ὁ νεφρὸς ἀκριβοῦς δ' αὐτοῦ ἡ λειτουργία ἀνεπαρκής παρὰ τῶν γέροντι τυγχάνει.

Τέλος ὁ ἰδρῶς, ὁ ὁποῖος, καθὼς τὸ ὄφρον, εἶναι ἀγωγὸς ἀπειρίας οὐσιῶν ἀεὶ ἀνάγκη καὶ ἐκδιώξωμεν τοῦ σώματος ἢ ἔλλειψις λειτουργείας τοῦ δέρματος, τὸν ἀποκλείει, οὕτως εἰπεῖν, ἐντός τοῦ ὄργανου ἐνθα ἐπαυξάνει τὰς συνεχεῖς τοῦ κινήτου ἀδιαθεσίας. Ἀπλῆ τῶν γεγονότων ἐπισκόπησις, ἐπικυροῖ τὰς τῆς ἐπιστήμης θεωρίας, ὁ γέρον πνευστιᾷ μετὰ τοσαύτης εὐχερείας, ὥστε πᾶσα ἐπίδειξις εἴτε ἰσχύος εἴτε ταχύτητος, ἐπιφέρει σμεδὸν ἀκαριαίας τάσεως πρὸς πνευστίασιν μέχρις ἀποπνεύμου. Ὁ γέρον δὲν δύναται οὔτε νὰ τρέξῃ, οὔτε ν' ἀνέλθῃ ἀπὸ τῶν ἀνωφερῶν ἐξ ἄλλου μέρους, ὑφίσταται ἀσκήσιν ἐλαφρῶν πλην διαρκῆ εὐχερέστερον ἢ ἀσκήσιν στυγμιαίαν πλην βαρείαν· ἐν τούτοις αισθάνεται ἐπὶ μακρότερον τὰ ἀποτελέσματα ἐκείνης ἢ ὁ νέος· δύναται, φέρ' εἰπεῖν, ἐν ἀνάγκῃ ὁ γέρον νὰ ἐκτελῇ μακρὰς πορείας, ἀλλ' αὐταὶ ἀποφέρουσιν αὐτῷ πολυήμερον διαρκῆ κόπωση, καθ' ἣν δὲ περίστασιν μία καὶ μόνη ἡμέρα ἀναπαύσεως ἀρκεῖ ὅπως ἐμπνεύσῃ νέας δυνάμεις εἰς νέον τινα κατόπιν μακρᾶς πορείας, ὁ γέρον θὰ αισθάνηται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ ἑβδομάδα ὀλόκληρον.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ λεπτομέρειαι εὐχερῶς ἐξηγῶνται διὰ τῆς μεγαλύτερας βραδύτητος ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ἀποκριτικῶν ὀργάνων ὄντων λίαν ατελῶν ἐν τῇ γερωντικῇ ἡλικίᾳ, ἐπικυροῦνται δὲ διὰ τῶν ἀκολούθων γηρονότων:

Πλεῖστοι ἐκ τῶν Ἀθηναίων, νομίζω, ἐνθυμοῦνται τὸν μακαρίτην Ἐρρίκον Μπέκ, τὸν ἀγαθὸν καὶ εὐκρινῆ μου φίλον τῆς ὁδοῦ Ἐρμού. Μὲ τὸν αἰώνιος μεμψιμοῖρον καὶ γρινιάρην τοῦτον ἄνθρωπον συνεδέσθην ἀπὸ τοῦ 1834 μέχρι τοῦ 1883, ὅτε ἐτελεύτησε, δι' ἀκραφνοῦς φιλίας, καθ' ἑκάστην δὲ Κυριακὴν μετεβίβωμεν, ὡς γνήσιοι Γερμανοί, εἰς τὸ ἐν Πατησίοις ζυθοπωλεῖον τοῦ Φίσερ, ἔνθα οὐδὲν ἄλλο ἐτάραττε τὴν ἀκρὰν ἡμῶν σύμπνοιαν, εἰμὴ ἡ ἐκλογὴ τοῦ τρόπου δι' οὗ θὰ ἐπανεκαμπτομεν εἰς τὰς ἐστίας μας. Ἄν καὶ ὀλίγα ἐτὴ μᾶλλον ἡλικιωμένος ἐμοῦ ὁ Μπέκ, ἐπέμενε πάντοτε νὰ ἐπιστρέφωμεν πεζῇ διὰ λόγους ὑγιεινῆς, ὡς ἔλεγε. Ἐγὼ ὅμως προτίμων τὸ λεωφορεῖν, μετὰ μεγάλης δὲ δυσθυμίας ἠναγκάζετο τέλος νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ. Μ' ὄλην ὁμως τὴν φροντίδα ἦν ὁ πρῶν στρατιώτης ἐν Ἀλγερῇ ἐλάμβανε περὶ τῆς υγιείας του, ἀπέθανε πρὸ ὀκτώ ἐτῶν, ἐνῶ ἐγὼ ζῶ ἄκωμ.

Ἀρχαῖος φίλος μου, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν ἀποστρατεῖᾳ καὶ τῆς αὐτῆς σχεδὸν μ' ἐμὲ ἡλικίας, τὸ παρελθὸν ἔτος ἀκόμη δι' οὐδὲν ἐλογίζετο τὸ μεταβιβῆναι πεζῇ εἰς σημεῖα μακρὰν κείμενα, χωρὶς νὰ λαμβανῇ ὑπ' ὄψει τὰς φιλικὰς συμβουλάς ἀς τῶν ἐπιδαφίλων ὅπως τὴν ἐμποδίξω τοῦ νὰ κάμνῃ τοιαύτην κατανάλωσιν σωματικῶν δυνάμεων. Ἦτο ἀμετάπειστος, βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀξιωματος, καθ' ὃ «ἡ κίνησις ἐστὶ ζωή».

Μόλις πρὸ τινῶν ἑβδομάδων ὁ ἀκαταπόνητος συναγματάρχης μοὶ ὤμολόγησε μυστικῶς καὶ μετ' ἀλγεινότητος εὐκρινείας ὅτι ἐπαυσεν αἰσθανόμενος ἐν αὐτῷ ἀρκούσας δυνάμεις ὅπως ἐπιχειρῇ τοιαύτας πεζοπορίας ἀνωτέρας πλεόν τῶν δυνάμεων του.

(Ἔπεται συνέχεια)

Βερνάρδος Ὀρνσταϊν.

Τὸ πρῶτον φίλημα εἶναι ὡς τὸ φανερόμενον χρέμα. Ἀπαξ διδόμενον, ἀποφέρει πολλαπλασιασμόν τῆς πρώτης καταβολῆς, ὁ δὲ τόκος κατατᾶ αὐτόχρομα τοκογλυφία.

×

Ἡ ἀληθὴς ἀγάπη ὑπάρχει εἰς ἐκείνην μόνον τὴν καρδίαν, ἧτις δὲν δίδει ποτὲ χωρὸν εἰς ταπεινὰ αἰσθήματα καὶ κοινὰ πάθη.

Δι.

Εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ μορφῶς

(Μῦθος)

Ι

Ἦτο σχεδὸν μεσονύκτιον, ὅλως δ' ἀσυνήθης διὰ τὸν γεραιὸν καὶ ἐμμανῆ τῶς γραμματοδιδάσκαλον θόρυβος, ἐπέκράτει ἐν τῷ ἀπερίττῳ οἴκῳ του. Ὁ κ. Γραμματικῆς—εἶναι τὸ ὄνομά του— ἦν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων διδασκάλων τοῦ Κράτους, ὅπερ ὡς τοιοῦτος διέτρεξε καθ' ὅλας τὰς γραμμὰς καὶ διευθύνσεις. Ὁ δὲ εἶναι περὶ τὸν νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω, πρῶτον διότι... ἀπέθανε. Τώρα, ἂν θέλετε καὶ δευτέρου λόγον, οὗτος εἶναι ὅτι θὰ ἔτυχε βεβαίως εἰς τὴν ζωὴν σας νὰ ἴδῃτε περιωζόμενον τύπον τινα τῶν διπῶν ἐκείνων ὄντων, ἅτινα εὐφρῶς ἀπηνανάτισεν ἡ φιλοπαίγμων Μούσα τοῦ μακαρίτου Ὀρφανίδου. Διότι ἐπὶ ρινὸς στερουμένης καλλιτεχνικῶν γραμμῶν καὶ ἐπεσπασμένης διὰ ταμβάκου, καμποῦρα ἐπικαλυπτομένη διὰ σαλίου ὅπερ πολλὰς ἀκτῖνας ἤλιου ἀντίκρουσε καὶ πλείστα βροχῆς ρανίδας ἐποτίσθη, ὡς ἐνεκεν καὶ διαφόρους μετήλλαξε φάσεις καὶ χρώματα. Προσέτι, πῖλος ὑψηλός, πανηγυρίζων ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Γραμματικῆς διπλοῦν Ἰωβιλαίων ἐν χρωματιστικῇ ἀρμονίᾳ μετὰ τοῦ σαλίου· ἂν δ' ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ ἱματισμοῦ θελήσωμεν νὰ κατέλωμεν ἔτι κατωτέρω, θὰ ἴδωμεν τὸν ἔνα τοῦλάχιστον ποδὰ τοῦ γηραιοῦ συνταξιούχου διδασκάλου, παρακολουθούμενον ἐπιμόνω, καίτοι ἀναισθητῶς ἀπὸ τὰ πολλὰ πατήματα καὶ τὸν ἐξυτελισμὸν ὡς ἐκ τῆς διασύρσεως, ὑπὸ λωρίδος ἐκ πανίου πάλαι ποτὲ λευκοῦ, ἀποτελούσης προφανῶς μέρος ἐσθώρου. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς συρμός τοῦ μὴ ἐσωφορεῖν τὰ σκέλη ἦτο δι' αὐτὸν καὶ πᾶντὴ ἀγνωστός!... Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος καθ' ἡμᾶς ζῇ, διότι εἰμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταπολιτεύσεως. Καὶ ἦτο νῦξ χειμερινῆ ὅτε ὁ ἀήθης θόρυβος, οὗ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, ἐκυριάρχει εἰς τὰ τῶς ἡμέρα δωμάτια τοῦ κ. Γραμματικῆς.

Τὸ γεγονός, ὅπερ τὸν θόρυβον προὐκάλει, ἦτο ὑπὸ πᾶσαν ἐποφὴν εὐτυχῆς. Τόσον εὐτυχῆς, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος καίτοι ἔχων ἀπτάς, οὕτως εἰπεῖν, ἀποδείξει τοῦ πράγματός, τὴν εὐρείας περιφερείας κοιλίαν τῆς ἐριτίμου συμβίας του καὶ ἀπὸ τινος ὥρας τὰς ὀξείας κραυγὰς τῆς, ἐν τούτοις ἐδίσταζε. Ποῦ νὰ πιστεύσῃ ὁ δυστυχῆς, ὅτι μετὰ τριακονταπενταετῆ εἰρηνικὴν συμβίωσιν, θὰ ἐπιτείνοντο αἱ πρὸς τὴν σύζυγον τὸν σχέσεις, καὶ ὅτι σὺν τῷ τίτλῳ τοῦ συζύγου, ὃν ἐβαρύνθη πλέον νὰ φέρῃ, θὰ προσετιθετο εὐθὺς μετ' ὀλίγον καὶ ἕτερος περιφανῆς οὔτος; ὁ τοῦ... μαμαπᾶ! Καὶ ὅμως ἦτο ἀληθές! Ὁ κ. Γραμματικῆς, ἀφοῦ μάτην ἐπὶ τοσοῦτον χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ πᾶν σχεδὸν δικαίωμα, ὡς γνωστὸν, παραγράφεται, ἀνέμενε νὰ καρποφορήσῃ ὁ ζήρὸς κορμὸς τοῦ τρυφεροῦ ἡμισίως του, ἀφοῦ ἦτο ὑποχρεωμένος, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγελματός του πληθύν ζένων μόνον παιδιῶν νὰ διδάσκῃ καὶ... ἔυλοκοπῇ, οὐδὲν δὲ ἴδιον νὰ ἔχῃ, νῦν τέλος μετ' ἀγῶνας καὶ προσδοκίας ἐσήμαινε ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἐν τῷ κόσμῳ ἐσημαιοῦτο ἐξ αἰτίας του καὶ τις νέα ὑπαρξίς. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως, ἀφοῦ ὁ θεοσεβὴς διδασκαλὸς, ἦτο αὐστηρὸς τηρητῆς τῶν Ὑπαγγελικῶν ρημάτων καὶ ἰδίᾳ τοῦ «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε».

Ἐφέρετο ἤδη εἰς τὸν κόσμον, ἐν γούσις καὶ κραυγαῖς παχουλὸν τι ἐννεάμηνον—ἀπεδείχθη— βρέφος, ὅτε ὁ ὑποψήφιος... πατήρ, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ σχολαστικὸς, ἐμονολόγει βηματικῶν ἐν τῷ ἐκεί που δωματίῳ του, οὕτως τὸ μήκος δι' ἑκατοστὴν φορὰν ἐμέτρα, ὡς μέτρον πάντοτε χρησιμεύουσης τῆς ἀθανάτου, ἀλλὰ καὶ πολυετῆς ἡλικίας λωρίδος.

Γραμματικῆς (μονολογῶν). Ἐπὶ τέλους! Δόξα τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Ναί, ἤγγικεν ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἰκανοποιηθῇ ἡ ζωπρᾶ ἐπιθυμία μου τῶσων ἐνιαυτῶν! Ἰδοὺ ἐγὼ λοιπὸν πατήρ!... (Σταυροκοπούμενος) Δόξα τῷ Πανσόφῳ τοῦ παντός καὶ τῆς κόρης μου Δημιουργῆ!... Αἰνους ψάλλατε τὰ σκέλη μου... Ἀλλά, περιεργὸν! ψῦχος κάμνει... Μήπως κρυώ-

II

ση τὸ παιδί καθὼς θὰ εἶναι καὶ γυμνὸν;... Πρέπει νὰ ἐπιστήσω τὴν ἐκείνων προσοχὴν. Πλὴν, μοῖρα κακῆ, δὲν ἀντίγω εἰς τὰς ὑπερβολικὰς τῆς ψυχῆς παθήσεις, ἀς συγκινηθεῖς εἴσθαι ν' ἀποκαλωμεν, ἵνα εἰσέλθω ἐν τῷ δωματίῳ τῆς λεχοῦς... Ὡ, ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς ὃν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἐρρίφθημεν, οὐχὶ βεβαίως κατὰ τύχην καὶ εἰκῆ, ὡς βλάσφημοὶ τινες καὶ γελοιοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐν διαγεγραμμένῳ, τελικῷ, ἀγίῳ σκοπῷ, ἵνα τὸν προορισμὸν ἐκτελέσωμεν, ὃν ἐνεφύσησεν ἡμῖν ὁ αἰδιος Πλάσας, ὁ τοῦπίκην Θεός, καὶ ὅστις εἶναι ἡ πλήρης κήπων, χασμημάτων, ἀγγέλων, ζεφύρων, λιμῶν Οὐράνιος Ἐδῆμ, ἐν τῷ κόσμῳ πᾶν ὃν ὅπερ ἐργεταὶ κατὰ τοὺς ἀναλωτώτους καὶ αἰωνίους νόμους, οὗς...

Φωναὶ (μικταὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου δωματίου). Οὐ, ὦ, οὐ, οὐ, οὐαί!...

Γραμματικῆς (μετὰ χαρᾶς). Μὴ φώναζε οὐαί, ἀλλ' εὐοί, εὐάν!... Ἄ, σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, πλοῦσια εἶναι τὰ ἐλέησου, διότι καίτοι εὐρίσκομαι εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἀτρακτεῖ τις, ἀπάμαχος καθιστάμενος τοῦ ἐνεργοῦ βίου, ὑπόδησας ἐν τούτοις ἐν τῇ σοφίᾳ σου νὰ μοὶ δώσῃς ἐν τι...

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν, ὅτε θορυβωδῶς ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσβάλλει γραῖα τις Ἡπειρωτίσσα κραυγάζουσα.— Ἀφέντη, αφέντη!...

Γραμματικῆς (ἐξακολουθῶν) ἐν τι... Τί; τι-τέ; τίε... Γραῖα (προτεινούσα τὰς χεῖρας). Θηλ' κό... Θηλ' κό... Γραμματικῆς (στρέφει ἐνθ' ἐξακολουθεῖ ἀταράχως) τί τέ... κων! Ἄ, πῶς; Θυγάτηρ εἶπας ὅτι ἐτίχθη μοι;

Γραῖα (ἀπεροχόμενη). Καὶ τοῦ χρόνου αφέντη, μ' ἕνα γυιὸ, ἂν θέλει ὁ Θεός...

Γραμματικῆς. Θυγάτηρ! Ἔστω. Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα. Νῦν δ' ὅτε θηλ' μοὶ δίδει τέκνον ὁ Θεός, εὐρίσκομαι κάθ' ἣν τὴν εὐχάριστον θέσιν κατὰ τῶν δώσω. Κάτι... Ἄ, εὐρὸν! Τὸ ὄνομα! Ὁρεῖλω ἀληθῶς νὰ τὸ ἀποκαλέσω Φιλοσοφίαν, ἀφοῦ μέλλει νὰ κληρονομήσῃ ἐκ φύσεως ἐμοῦ τοῦ πατρὸς τὰς τάσεις καὶ ὁρμάς, ὅστις ἐν διδασκαλίᾳ καὶ μελέτῃ τὸν βίον κατέτριψα! πλὴν, πρέπει νὰ προνοήσωμεν καὶ δι' ἕτερον τι μὴ διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἀποκρουσθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνδεχόμενα γάμου προτάσεις. Ἐνωρίζομαι ὅτι αἱ προλήψεις οὐδέποτε ἐλείψων ἐκ τοῦ κόσμου!...

Ἄ! ὁ κόσμος καταστρέφεται ὀσημέραι μεθ' ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλοσοφικῶν συστημάτων. Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Λατινικὴ—αἱ διδυμοὶ αὐταὶ θυγατέρες πάσης συλλήθδην ἀνθρωπίνης σοφίας—δὲν σπουδάζονται πλέον ὡς δεῖ παραμελοῦνται οἰκτρῶς, παραγκωνίζονται, παρορῶνται... Νεκροῦσιν ἐν χώραις, αἵτινες προώρῃσται νὰ μὴ παράγῃσι πλέον Πλάτωνας καὶ Περικλεῖς, Βυργιλοῦς καὶ Ἀννίβας, Ὀμήρου καὶ Σοφοκλεῖς, Κικέρωνας καὶ Ὀρατίου. Τραυλίζεται σήμερον...

Φωνὴ (οἰνεὶ διαμαρτυρομένη). Οὐαί! οὐαί!... Κατὰ τύπους ἐν τοῖς σχολείοις, τὴν γράφουσι δὲ μόνον ὀλίγοι σχολιασταὶ, οὗς σχολαστικὸς οἱ πολλοὶ ἀποκαλοῦσιν. Εἰς τὴν ἐποχὴν μου—εὐλογημένον παρελθόν!—δι' ἀπλοῦ συλλογισμοῦ ἀνευρίσκον τὰ πάντα, καὶ δι' ἐνὸς ἰσοπλεύρου τριγώνου ἐξήγουν τὴν ταυτότητα τοῦ τρισυποστάτου Θεοῦ... Τί θὰ γίνουσι ὅμως ὅλα αὐτὰ; ὁ χρόνος ἀρά γε... Ἀλλὰ τί κάθημαι καὶ λέγω... Ἐχω κόρην ἤδη καὶ πρέπει νὰ ὀρίσω τὸ ὄνομά της. Ἀπεφάσισα... Δὲν ἀλλάσσω γνώμην· Σοφίαν θὰ τὴν καλέσω, καὶ θὰ προσπαθῶσω ὅπως πράγματι καταστῇ «sedes sapientiae»: ἔδρα σοφίας· Σοφίας, ἐνοεῖται, οὐχὶ ψευδεδιδακτοῦ, ἀλλ' ἀληθοῦς, εὐσυνειδήτου.

Τοιαῦτα κατὰ φρένα καὶ θυμὸν ἐμερμήριζεν ὁ τῶν γραμμάτων ἀρχαῖος ἱεροφάντης... καὶ τὸ ἀπεφάσισε. Τετέλεστα! Τὴν ἀρχαιομανίαν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφῶν διὰ κόπου πολλοῦ κτηθείσας γνώσεις του θὰ μετεβίβαζεν ἀνεκρίτως εἰς τὴν ἀρτιγέννητον κόρην του Σοφίαν. Ἀφοῦ δὲν ἔσχεν υἶόν διὰ νὰ διαωνίωσῃ τὸ ὄνομά του, ἡ θυγάτηρ ὤφειλε νὰ ὑποστῇ τὴν βαρεῖαν ὑποχρέωσιν τῆς ὅσον ἐνεσσι τελειότερας πνευματικῆς καταρτίσεως, οἷαν ἐπῴθει ὁ μονομανῆς τοῦ λογωτακτικῶν θιασώτης κύριος πατήρ της.

Τὰ ἐτὴ φεύγουν, φεύγουν καὶ πίσω δὲν γυρνοῦν... καὶ τὰ βρέφη αὐξάνουσι καὶ οἱ γονεῖς κυρτοῦνται. Τὰ ἐτὴ, ἅτινα ὑπεκαθίσταν ἀλλήλα ἐν τῇ τοῦ χρόνου φορᾷ, ἀγῆκων αἰσθητὰ ὄντως τῆς ἀνεπιστρέπτου διαβάσεως τῶν ἡγνῶν εἰς τὸν ἀρχαιοφίλον διδασκαλόν, καὶ δὴ τὴν ἐντέλῃ ἐπαγγυρῶσιν τῆς μακρᾶς κόμης του, ἦν ἀπὸ ἐτῶν τιῶν οὐδέποτε ἤγγισε τοῦ κουρέως ἢ ψαλῆς. Ἡ γενεάς του ἀρχαῖκῆ καὶ κατάλευκος ἠμιλλᾶτο κατὰ τὸ χρῶμα πρὸς τὴν ἀσπίλον χιόνα—μία λεπτομέρεια: δὲν ἐκάπνιζε ποτέ, ἵνα μὴ συντομευθῇ ὁ βίος του—ἡ δὲ ράχις ὡσεὶ στένουσα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν ἐκάμθη ἤδη ἀνεπανορθώτως. Μὴ δὲν εἶχε δίκαιον, ἀφοῦ τὸν ἐφόρτωσεν ἡ κυρία Γραμματικῆς μεθ' ὀλίγου ὀμίμου ἡδὴ ἡλικίας; Τὸς ποδάς, ἀποβαλόντας πᾶσαν ἰκμάδα ζωῆς, τὰ ἐτὴ ἐδίδεσκουσιν διὰ ρευματισμῶν, μόλις δὲ ὁ δυστυχῆς δύναται ἐν τῷ δωματίῳ του νὰ κινήται κατὰ τὰς βροχέρας ἡμέρας, μετρῶν τὸ μέλαν κομβολόγιόν του, αἰωνίως μετρῶν αὐτὸ ἀπὸ ἐξῆν πλέον καὶ ἐν πλήρει ἀσυνειδήσει. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξησθένησαν, μάτην δ' ἐνηγκλιζόνται τὰ ὄρα του τὰ διόπτρα, ἵνα ἐνισχύσωσιν αὐτούς. Αἱ ὀπτικά ἀκτῖνες ἦσαν θυμβαί... Καὶ μόνον ὁ νοῦς ἐνήργει, πλάττων σχέδια ἐπὶ σχεδίων.

Ἄλλ' ἐνθ' οὕτω μελαγχολικῶς καὶ ἀπαισιοδόξως ἐπενήργει ἐπὶ τῆς ράχως, τῶν ποδῶν κτλ. τοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἐτῶν πάροδος, ὅλως ἀντιθέτως ἐπέδρα ἐπὶ τῆς κόρης. Ἡ Σοφία μετεμορφώθη πλέον εἰς κόρην ἀνεπτυγμένην, ὄρμιον, θελκτικὴν. Ὁμοίασεν ὡς πρὸς τὴν ὠραιότητα—κατὰ τὴν ἀποκαλυπτομένην τῶρα πλέον ὁμολογίαν τοῦ πατρὸς—τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἧτις ἐ τὰ χρόνια της ἐπιφθονοῦ διεδραμάτισε πρόσωπον ἐν τῇ πολιχνῇ, εἰς ἣν ἀφῆκεν ἐποχὴν καὶ ἦν ὁ ἀπηνανάτιζε βεβαίως ἂν μὴ ὁ σφιγγὼν τότε νέος κ. Γραμματικῆς γ' βοηθὸς γραμματοδιδασκαλίου μὲ 25 δραχμάς τὸν μῆνα ἢ τὴν διμηνίαν—δὲν εἶναι ἐξηκριθωμένον—ἐπρονοεῖ ὅπως συμπληρώσῃ τὸ ἀτελὲς βαλάντιόν του, παραλαμβάνων ὡς συμπληῶντα ἐν τῇ πελαγοδρομίᾳ τοῦ βίου τὴν ἐρατεινὴν κόρην.

Ἐὰν ποιητῆς τις—ὄχι ἰδικὸς μας, παρακαλῶ—ἡ μυθιστοριογράφος—τὸ ἴδιο εἶναι—βλέπε τὴν Σοφίαν εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔγραφε: «Ἦτο μελαγχρινῆ. Εἰς τοὺς ἀμυγδαλωτοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εὐθὺς ἀνενακλᾶτο ἡ μαγία ἐαρινῆς νυκτός τοῦ Ἀττικοῦ μεσονυκτίου τὸ μυστηριώδες σκόνος τὸ βλέμμα τῆς εἰκόνιζεν· ἦρκει ἐν καὶ μόνον τοιοῦτον, ἵνα προκαλέσῃ ἔρωτα διάπυρον, αἰώνιον, νὰ δημιουργήσῃ ὄνειρα ἠδέα, νὰ ἀναπερῶσῃ ἀχαλίνωτον τὴν φαντασίαν, νὰ γοητεύσῃ τὴν μᾶλλον ψύχραιμον καρδίαν... μέχρι καὶ πέραν τοῦ τάφου, νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὴν πλέον φιλόσοφον διάνοιαν!... Αἱ παρειαὶ τῆς ἦσαν τὰ μῆλα... τῆς ἐβριδῶς, τὸ στόμα τῆς με τοὺς λακκίσκους, τὰ χεῖλη τῆς ἐκείνα τὰ κοράλλινα ἀφθόνων ἤξιζον φιλημάτων, ἢ ρίς κατατομῆς ἑλληνικῆς... ἀρχαίας, τὰ στήθη πλούσια, φρίσσοντα, τὰ... καί... καί... καθεξῆς» Δὲν ἐξακολουθῶ, ὄχι διότι δὲν εἶναι ἀληθῆ, ἀλλὰ διότι φοβοῦμαι ὅτι διατρέχω τὸν κίνδυνον περιγράφων αὐτὴν ν' ἀναγῶ εἰς τὸ κενόν, νὰ αἰθεροβατήσω, νὰ ἀρθῶ εἰς ποιητικὰς ἐξάρσεις καὶ τότε... ἀλλοιμονόν σου, κύριε ἀναγνώστα μου.

Καὶ τοιαῦτα μὲν αἱ βουλαὶ καὶ ἐνέργειαι τῆς φύσεως. Ἀλλὰ ὅμως ὁ γέρον ἐκέλευε.

Καὶ δὴ... εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

(Ἔπεται συνέχεια). Δι.

Εἰς τὰ χροῖματα σήμερον εὐκολώτατα εὐρίσκομεν τὴν δρόσον τῆς κόρης, τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ποιητοῦ, τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου. Δὲν εἶναι δύσκολον μὲ αὐτὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς καὶ τὰ... κλειδιά τοῦ Παραδείσου!

×

Ἡ σκέψις εἶναι τὸ πηδάλιον τῶν αἰσθημάτων· ἀνευ αὐτοῦ, αἰωνίως ταῦτα θαῖξοκέλλωσιν εἰς τὰς πέτρας τῆς ἀποτυχίας. Δι.

ΤΟ ΦΥΤΟΝ ΤΕΙ

Νυν οτε, ως εκ της ενάρξεως του χειμῶνος ἡ χρῆσις τοῦ θερμαντικοῦ τούτου ποτοῦ ἀναγραφῆσεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, καλὸν ἐκρίναμεν νὰ παρασχωμεν πληροφορίας τινας περὶ τῆς παραγωγῆς καὶ παρασκευῆς αὐτοῦ.

Τὸ τεῖ (ἢ τσί) φύεται εἰς τὴν Κίνα καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, ἀλλ' οἱ Σίνοι ἰδίως μεταχειρίζονται αὐτὸ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων. Καλλιεργῆται μόνον εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορίας, διότι τὸ μὲν ἀρκτικώτερον μέρος τῆς Κίνας εἶναι πολὺ ψυχρὸν, τὸ δὲ νοτιώτερον ὑπὲρ τὸ δέον θερμὸν ὄχι ἔττον μικραὶ φυτάλια ὑπάρχουσι καὶ πηλοσίον τῆς Καντώως. Βλαστάνει δὲ τὸ φυτὸν καὶ εἰς χαμηλὰς καὶ εἰς ὑψηλὰς τοποθεσίας, ἀλλὰ πάντοτε ἀκμάζει καλλίτερον καὶ γεννᾷ φύλλα ἀρίστης ποιότητος ὅποταν φύεται εἰς λεπτὸν καὶ πετρώδες χῶμα.

Ὁ θάμνος τοῦ τεῖου γίνεται ἀπὸ σπόρους, οἵτινες ἀποτίθενται κατὰ στοιχοῦς, εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων ἢ πέντε ποδῶν· τίθενται δὲ εἰς πᾶσαν ὄψιν ἐπὶ τὰ ἢ ὀκτὼ σπόροι καὶ τοῦτο, ἐνεκα τῆς ἀβεβασίας βλαστῆσεως. Τὰ πρῶτα δὲ φύλλα συνάζονται τὸ τρίτον ἔτος μετὰ τὴν σποράν. Μετὰ πάροδον ἐπὶ τὰ ἢ ὀκτὼ ἐτῶν, τὸ προῖον καθίσταται ὑποδεέστερον, μετὰ τὸ δέκατον δὲ, σχεδὸν ἀχρηστον, διὸ καὶ ἐκβάλλεται διὰ νὰ σπαρῶσιν ἄλλα.

Τὰ φύλλα συνάζονται ἀπ' ἑως τετράκις τὸ ἔτος, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ δένδρου. Κοινότερον, φυλλολογοῦσι τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ· περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου, περὶ τὸ μέρος τοῦ θέρους, καὶ τελευταῖον κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον. Κατὰ τὴν πρώτην συγκομιδὴν, τὰ φύλλα ἔχουσι ἀρωματικωτέραν ὄσμην μετέχουσι δὲ καὶ τινοσ ἑλαχίστης πικρότητος. Τὰ τῆς δευτέρας συγκομιδῆς ἔχουσι τὸ χρώμα ἔττον ζωρὸν, τῆς δὲ τρίτης βαθέως πρασίνου, ἀρκτεὰ πικρά, καὶ φυσικώτατα, μικροτέρας ὁμῶς ἀξίας. Ἡ ποιότης αὐτῶν ἐξαρτᾶται πρῶτον ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τοῦ δένδρου, καὶ δεύτερον ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ἡλιάσεως· φύλλα ἐκ νέων δένδρων, καὶ μᾶλλον εἰς τὸν ἥλιον ἐκτεθειμένα, τιμῶνται πάντοτε περισσοτέρον.

Μετὰ τὴν συγκομιδὴν, τὰ φύλλα τίθενται εἰς ἀβαθὴ καλάθια, ἐκτιθέμενα εἰς τὸν ἥλιον ἢ καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν ἀέρα. Κατόπιν τίθενται εἰς σιδηρᾶν πλάκα, ἐπὶ θερμαστρῶν, δι' ἀνθράκων πεπυρακτωμένων, μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ ταχύτητος καὶ ἀναμύγνυνται μὲ εἶδος τι σαρώθρου, καὶ ρίπτονται ἐκ τῆς πλάκας εἰς τὰ καλάθια. Μετὰ ταῦτα συστρέφουσι τὰ φύλλα, τριβόντες αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν, βᾶλλονται ἐκ δευτέρου κατὰ μεγαλειτέρας ποσότητος εἰς τὴν σιδηρᾶν πλάκα, καὶ θερμαίνονται ἐκ νέου, ἕως ὅτου ἐντελῶς ἀποξηρανθῶσι. Τούτου ἐπιτευχθέντος, βᾶλλεται εἰς τράπεζαν τὸ τεῖον καὶ διαλέγεται οὕτως, ὥστε ν' ἀφαιρῆται πᾶν μὴ ἐντελῶς ἐξηραμμένον φύλλον.

Τὰ κυριώτερα τοῦ τεῖου εἶδη, λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ἕκαστον παράγεται, τοῦ καιροῦ τῆς συναγωγῆς, τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς ἢ ἄλλων τινῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων.

Οἱ Σίνοι οὐδέποτε μεταχειρίζονται τὸ τεῖον πρὶν γείνην τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, διότι τὸ νεωτέρας παραγωγῆς εἶναι εἰς ὑπερμέτρον βαθμὸν ναρκωτικόν. Πίνουσι δὲ αὐτὸ ὄχι μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς τραπέζης ἀλλὰ καὶ συχνότερον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὸ παρασκευάζουσι μὲν καθὼς ἡμεῖς, δὲν μὲν γινύσονται ὁμῶς μετ' αὐτοῦ οὔτε γάλα οὔτε σάκχαριν.

Τὸ τεῖον εἰσῆχθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῆς Ὁλλανδικῆς Ἐταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 17 ἑκατονταετηρίδος· εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν, ἐν ἡ τὴν σήμερον ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶναι τόσοσ πολὺ συγγῆ. πρῶτην φοράν μετεκομίσθη ἐν μικρᾷ ποσότητι ἐκ τῆς Ὁλλανδίας τὸ 1666.

K. I. Kap.

ΤΑ ΣΚΑΡΙΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

Ἑλληνικὴ Νεολογία.

Ἀκολουθῶν μεθ' ὑπερβολικοῦ ζήλου τὰ τερετισματα τῶν ἐσχάτως ἐπισκεφθέντων τὴν ὠραίαν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου, τὴν παλλὰδα ταύτην τῆς φιλελλήνου Ρουμανίας, εὐθύμων πτηνῶν μας, τῶν λάλων χελιδόνων τοῦ περικλοῦς ἄστεος, αἰτίνες ἐγκαταλείψασαι τὰς θερμὰς φωλεὰς τῶν ἐπετρυγίαν ἐκεῖ ἐπαναφέρουσαι τὴν γλυκεῖαν τοῦ ἔαρος πνοήν, ἥτις εἰσδύσασα εἰς τὰ εὐγενῆ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων στήθη ἀνέφλεξε τὸ θεῖον τῆς φιλοπατρίας αἰσθημα, ἀνεξωογόνησε τὰς μελαγχολικὰς ψυχὰς τῶν τὰς τόσον μακρὰν εὐρισκομένης τῆς προσφιλοῦς Ἑλλάδος καὶ ἐπεχρύσωσεν ἐπὶ τῶν ὀρθαλμῶν τῶν τὸν οὐράνιον μαργαρίτην, τὸν πλήρη ἀγάπης, τὸν μεστὸν λατρίας καὶ αἰσθηματος, ὅστις δεσπόζει τῶν ἄλλων ἐν τῇ ἀγνῇ τοῦ Ἑλλήνος καρδίᾳ, τὸ ἀδαμάντινον δάκρυ, τὴν θεῖαν ταύτην προσευχὴν τῶν, τὴν ἀφιερῶθεισαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐθήρμανε ποτὲ τὸς πληρησθενεῖς αὐτῶν κόλπους! ἀκολουθῶν τὰ ἀδιάγραφα βήματα τῶν ζωρῶν βλαστῶν τῆς φίλης πατρίδος ἄτινα ἐχάραξαν βαθείας αὐλακὰς εἰς τὰ μύχια τοῦ γείτονος λαοῦ πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως, διὰ τῆς ἀναγωγῆσεως τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων, δὲν ἠδυνάμην νὰ μὴ σπεύσω μολὶς ἐπαγγῆθον ἐκ τοῦ Αἵμου τὰ Ἑλληνικὰ στρουβία νὰ λάθω ἀνὰ χεῖρας τὴν ὑπὸ τοῦ αἰσθηματίου νέου κ. Φιλαδελφέως ἀγγελθεῖσαν ἐκδοσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνὰ τὸν Αἵμον ταξιδίου τῶν.

Εἶχον ἀναγνώσει ὀλίγας σελίδας, καὶ συγκίνησις βαθυτάτη, ὡς ἀπὸ βάθους ψυχῆς ἐξερχομένη ἠδονήρ μὲ εἶχε καταλάβῃ· ἐθαύμασα, ἀνυψῶθην αἰθερίως ὑπὲρ τὰς τοῦ Αἵμου χώρας, ἐνόμισον ὅτι μετέχον ἀορίστου εὐτυχίας, ἐμειωκόμην καὶ ἀνέπρασσον ὑπερφυσικὰς, θαυμασίας εἰκόνας· ὁ ζέων καμπανίτης ἐκεῖνος διέρρεεν ὀρμητικῶς τὰς φλέβας μου! ὅποια ἀνυπαρκτοὶ καλλοναί, φαντασιώδεις ὑπάρξει! ὅποια ἰδανικότητες, ὅποιοι οὐράνιοι μεγαλεῖοι! Ἐὰν τότε ὄλοι οἱ κεραυνοὶ τοῦ Διὸς ἐκίπτον πρὸ τῶν ποδῶν μου, ἡ σέψις μου οὐδὲως θὰ συνεταράξαστο! ὅποια εὐτυχία—πλὴν στιγμιαία! Παρῆλθε τέλος. Ἠναγκάσθη νὰ διέλθω καὶ τὴν τελευταίαν σελίδα· ὅτε συνῆλθον ἐκ τοῦ ληθάργου, οὐδὲν ἄλλο εἶδον εἰμὶ δύο δάκρυα κυλισθέντα ἐπὶ τῶν παρεῖων μου, δύο δάκρυα θερμά, ὑποκρύπτοντα τὸν μαργαρίτην τῆς λατρίας, θυσία εἰς τὸν βωμὸν τῆς μεγαλοφυΐας, τῆς καλαισθησίας, δὲν ἠσθάνθη ἄλλο εἰμὶ ἄλλο εἶδος διατρέγον τὸ σῶμά μου, οἷον εἰς ἐναπομείναντα χίμαιρα ὑστερον ἀθῶας ἠδονῆς. « Ὑπάρχουσι λοιπὸν ἀνθρώπινοι ψυχαὶ οἰκοῦσαι ἐν τῷ οὐρανῷ; » ἐπέκθη, καὶ φωνῆ ὑπόκωφος, ἐκ τῶν μυχιῶν τοῦ στήθους ἐξερχομένη μοὶ τὸ ὑπηγόρευεν. Ἄγνοῶ ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ δύο ἀλληλένδετα αἰσθηματὰ τῆς ἡλοστυπίας καὶ τῆς ἀγάπης δὲν ἐσῆλαιον λυσσώδως ἐν ἐμοὶ!

Ρέουσα γλυκύτης μετὰ μαγευτικοῦ ψιθύρου, Ματοῦ χαρναυγῆ διατρέγουσα τοὺς αἰθέρας καὶ σκοποῦσα τὰ ῥόδα τῆς ἀφθόνας ἐν αὐτοῖς! Τὸ πολὺχρωμον τῆς ἱριδος καὶ οὐρανία αἴγλη εἰς τὰς θείας εἰκόνας, ἀπειροκαλῆς σκηνογραφία ἐξελισσομένη διαρκῶς καὶ ὑπὸ χρωμάτων πεποικιλμένη! Τδου, οἱ λαμπυρίζοντες μαργαρίται τοῦ ἀληθῶς ὠραίου τοῦτο ἔργου! τὸ ζεῖνθ τῆς καλαισθησίας περὶ ὁ ἴπταται ἡ καλλίτερως φαντασία τοῦ κ. Φιλαδελφέως. Ἐκείθεν δρῖπει μικρὸν κλάδον δάφνης, τὸν φέρει μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιχωριάζουσα ἐπὶ τοῦ χεῖλους φλοισβίζοντος ροακίου, ψάλλει τὸ γλυκὺ αὐτῆς ἄσμα ὡς ἄλλη εὐλαος ἀηδῶν.

Ἐκεῖ κατέβηξε, κατεμάγευσεν, εἰδῶ ἐγεννήθη, ἠγαπήθη, μαγεύει διρκῶς. Ἐκεῖ ἡ χαρίεσσα πηχίς τῆς, εἰδῶ ἡ πολυθέλητος φωλεὰ τῆς.

Ἑλληνικὴ Νεολογία· ἀβροπέταλον ῥόδον· αἰετοπε καλλίχρωμον, αἰετοπε εὐγενεῖ! ὑπάρχουσι ἀρὰ γε ἄλλαχού τοιαῦτα

ῥόδα; Τις οἶδεν, ἐὰν διὰ μιᾶς ἀγγέλου πνοῆς ἐφύη ἐνταῦθα! Ἀνθοπληθῆς Ὀρτανσία! λεπτοφυῆς φυτὸν, πόσον εἶσαι ὠραῖον! ἕκαστον ἄθος καὶ μιὰ χάρις!

Φαντασιώδης εἰκὼν πεπονημένη ὑπὸ τοῦ θεοῦ χρωστήρος, τοῦ βεβαμμένου εἰς τὴν λάγνην τῶν ἀρετῶν, εἰς τὴν ὑδρίαν τῆς ἀθανασίας, τὴν αἰθερίαν χρωμοδόκον.

Χάρις καὶ φαντασία! ἰδοὺ αἱ ἀρεταὶ σου! Μεγαλεῖον καὶ δοῦα· ἰδοὺ τὰ τρόπαιά σου, ὁ εὐγενῆς σκοπὸς σου! Εὐτύχει βαυκαλιζομένη πάντοτε μὲ τοὺς ὑψηλοὺς πόθους σου! διότι ἄλλως θὰ μαρανθῆς, θὰ ἀποφυλλισθῆς, θὰ σβεσθῆς ὡς ἀθῶον οὐειρον! Ζῆθι ἐς αἰ ἀκμαία, διότι ἐν τῇ γῆ· εἶσαι σπανία· ἡ σπανιότης μόνον ἐνταῦθα ὑπάρχει, ἀλλαχού τίς οἶδεν!

Τὸ μεδίαμα ἄς δεσπόζῃ πάντοτε ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἄς μὲν ἐς αἰ ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ τῶν χειλέων σου.

Παρέρχονται τὰ ἔτη, ἀλλ' ἡ νεότης σφαδάζει! Αὐτὴ εἶναι ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς! ὅταν πλεόν παρέλθῃ, ὁ ἄνθρωπος θνήσκει. Ζῆ τότε, μόνον ἵνα χρησιμεύῃ ὡς τροφῇ τῆς παιδρότητός τῆς, ὡς ἀντικείμενον τοῦ σκώματός τῆς!

A. I. Kap.

Ο ΒΙΟΣ

Τοῦ βίου νὰ γράψω σκοπὸν τὴν πορείαν,
Τοῦ βίου, πλὴρ εἶνε ἀνάμωστος ὦρα,
Ἐπεὶ γὰρ τριάκοντα ἔτη ὡς τώρα,
Ἐμέτρησα τῶν τῶν περὶ τὴν χορείαν.

Πεζὸς διαβάτης τυγχάνων τοῦ κόσμου,
Παράτολμον βῆμα θὰ κάμω γρηορίζω,
Ὁ μῖσημα, πῶσιν, ἔς αὐτὸ προορίζω,
Τὸ ἴδαφος βλέπω καὶ ἔχω ἐμπρὸς μου.

Πλὴρ δάφρας μὲ τοῦτο δὲν θέλω νὰ κλέψω,
Ἄς μείνῃ ἐκίστω πᾶν ὅ, τι ἀρῆκει,
Παῖδρας ἄς ψάλλῃ εἰς ἄλλους ἡ ρίκη,
Ἐμὲ ξηρὸν φύλλον ἀρκεῖ ἐὰν δρῖψω.

Πολλοὶ πολλαπλῶς τὴν πορείαν τοῦ βίου
Παρέβαλον, ἄλλοι ἐπεκθῆσαν ἄλλως·
Μικρὰ ὁ μικρὸς, ὑψηλὰ δ' ὁ μεγάλος,
Καὶ πάντες θαυμάζον τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ!...

Τὸν βίον αἱ ὦραι μετροῦν τῆς ἡμέρας,
Αὐκόφως καὶ σκότιος τὰ ἄκρα του εἶνε·
Ροδίσει, τὸ νέκταρ τοῦ βίου σου πίνε
Θρητῆ, πρὶν σὲ θάσῃ ἡ ρύξ τῆς ἐσπέρας.

Ἀγῆ, τὸ παιδίον, ἡμέρας Ματοῦ,
Ἡ φῶσις γελᾷ ἐστεμμένη μὲ ἄνθη!...
Αἱ ὦραι πετοῦν καὶ τὸ πᾶν ἐμαράνθη!...
Ὅσμη, οὔτε χρώμα δὲν μένει τοῦ ἴου.

Ἡ Ἡ β ἡ, μὲ κόρης μεδίαμα θάβρει,
Ἐνῶ ἡ ἀγῆ βασιλεύει εἰσέτι,
Χρῶσά τῆς ζωῆς, τὰ τῆς ἠβης μας ἔτη,
Μὲ δρεῖρα ζῶμεν, γλυκεῖα ἡ πλάνη!...

Τρελλῆ, ἡ Ν ε ὁ τ ἡ σ, πηδῶσα προβαίνει,
Θερμαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες μᾶς θάβρου,
Ζωὴν ἔδος ἔαρ τὰ πάντα λαμβάνου,
Χαρά, εὐθυμία, ἡ λύπη εἶνε ξέρη!...

Μικρὸν καὶ μᾶς πλῆττου ἀκτῖνες καθέως,
Τὸ μέσορ ἐγγίξει νὰ θάσῃ ὁ βίος,
Εἰς ἂ ν ὁ ρ α τὸν νέορ μετέβαλλε ποῖος;...
Ὁ Χρόνος, ἀλλάσων τὸ πᾶν ἀδαιρέτως...

Ἐδῶ ὁ σταθμὸς μας ὁ πρῶτος θὰ γείνη
Ἐν μέσωσ σχεθῶν, σκοπῶν καὶ ἐλπίδων,
Ἐν μέσωσ τῆς τῆς τῶν τῶν τῶν φροντίδων,
Ἀρχίζει ἡ ἡμέρα πρὸς ὄνοιν νὰ κλίη.

Καὶ βόμη καὶ σθέρος ἡρέμα ἐκλείπει,
Ψυχρὰ ἡ προῆ τῆς ἐσπέρας μᾶς θάβρει,
Ὁ ἥλιος φῶς καὶ θερμότητα χάρει,
Χαρὰν δὲ τὴν πρὶν διαδέχεται λύπη...

Τὸ ψῆχός ἀδέει, τὸ σκότος ἀπλοῦται,
Τὸ μῆμα τὸ χαίρον μᾶς ἔλκει μοιραῖος,
Κλονεῖται τὸ βῆμα, κινεῖται βαρέως,
Λευκαίρεται ἡ κόμη, τὸ σῶμα κυρτοῦται...

Ἀπαισιον τώρα προβάλλει τὸ γῆρας,
Μὲ δῆν ἀγρία, τὸν τρομόν, τὴν γρίπη
Ἐμπνέει, δεικνύον τοῦ χρόνον τὴν ρίκη
Εἰς ἅπαν τὸ σῶμα τὸ τέκνον τῆς μοῖρας.

Ἡ ρύξ ἐξηπλώθη ἐγγίξει τὸ τέμα,
Ὁ ἥλιος πλεόν ἀκτῖνας δὲν ρίπτει,
Τὸ σκότος ἀρχίζει τὸ πᾶν νὰ καλύπτῃ,
Τοῦ σκάφους τοῦ βίου ἐχάθη τὸ ἔμα.

Ἡ ἄβυσσος μαῆρη μυκάται πηλοῖον,
Τὸ κῆμα ἀγρῖζον τὸ σκάφος μας πλῆττει,
Ὅς φύλλον τ' ἀρπάζει εἰς βράχον τὸ ρίπτει,
Αὐσῶν ὁ βορρᾶς ὁ τὴν ἄβυσσον αἰών.

Ἐν πῶμα ψυχρὸν εἰς τὴν θεῖαν μας μένει,
Ἐχάθη ἡ ὄψις, ἐχάθη τὸ κάλλος,
Ἐκόπασε τώρα ὁ μέγας ὁ ὀδός,
Ἐκλείσθη κ' ἐν μῆμα καὶ μαῆρον δὲν χαίρει!...

Αὐκόφως καὶ ρύξ περατοῦσι τὸν βίον,
Ἀμφοτέρα σκότους εἰσὶ προῖοντα,
Μηδὲν ἐκ μὴ ὄντος λοιπὸν τὰ παρόντα,
Ὁ βίος ἡμέρα, τὸ πέρας του ποιοῦ;...

(Μαγνησία, Ὀκτώβριος 1891)

A. II.

Δὲν ὑπάρχει βάθος αἰσχύνης ἀποτροπαιότερον ἐκείνου, εἰς ὁ ἐμπίπτει βαρὺς ὑπὸ τὴν ἀνηλεῆ μάστιγα τῆς ἀληθείας ὁ ραδιοῦργος καὶ ὁ συκοφάντης, ὡς δὲν ὑπάρχει βαναυσότερα διάνοια ἐκείνης, ἥτις δὲν ἔχει στιγμὰς ἵνα ἐλέγῃ ἑαυτὴν, τυφλωθεῖσαν ἵπν τοῦ στυγροῦ πάθους τοῦ φθόνου, ὅστις τὸν ὤθησεν ἵνα τὸν ἄδολον φίλον ὑποκρίνηται, αὐτὸς ὁ παρασκευάσας τοῦ φίλου του τὴν καταστροφὴν.

Ἐρως καὶ φιλία σήμερον εἰσὶ δύο κύκλοι ἐν ἔχοντες κέντρον: τὴν ὑποκρίσιν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΠΥΞΙΣ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Μέσον πρακτικώτατον, ἂν ὄχι αὐστηρῶς ἀκριβές, πρὸς γνῶσιν τοῦ σημείου τοῦ ὀρίζοντος πρὸς ὃ προσβλέπει τις, εἶνε τὸ ἀκόλουθον. Διευθύνομεν τὸν ὠροδείκτην τοῦ ὠρολογίου μας πρὸς τὸν ἥλιον. Τὸ σημεῖον ὅπερ εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως τῆς μεταξὺ τοῦ ὠροδείκτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς πλακῶς τοῦ ὠρολογίου σημειομένου ἀριθμοῦ 12 (XII) δίδει τὴν διευθύνσιν τοῦ νότου, ὅπερ ἀρκεῖ, ὅπως προσδιορίσομεν τὰ ἄλλα τοῦ ὀρίζοντος σημεῖα (βορρᾶν, ἀνατολὴν ἢ δύσιν). Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἢ διευθύνσιν τοῦ νότου δίδεται τεμνομένης εἰς δύο ἰσα μέρη τῆς ἀκτίνος τῆς σχηματιζομένης ὑπὸ τοῦ ὠροδείκτου ἐστραμμένου πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς πλακῶς τοῦ ὠρολογίου σημειομένου ἀριθμοῦ 12.

Παράδειγμα α'. Τὸ ὠρολόγιόν σου δεικνύει πέμπτην ὥραν τῆς ἐσπέρας· διευθύνεις τὸν ὠροδείκτην πρὸς τὸν ἥλιον, ὁ νότος θὰ εὐρεθῇ εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ 12 καὶ τοῦ 5, ἦτοι μεταξὺ 2 καὶ 3. Παρδ. β'. Τοῦ ὠρολογίου δεικνύοντος ἑπτὰ τῆς πρωῆς καὶ τοῦ ὠροδείκτου στρεφομένου πρὸς τὸν ἥλιον, ὁ νότος θὰ ἦνε μεταξὺ τῶν 7 καὶ 12, ἦτοι ἐν τῇ διευθύνσει τῆς 9 1/2. Ἐν τούτοις σημειωτέον ὅτι τὸ μέσον τοῦτο εἶνε ἐφαρμόσιμον μόνον ἀπὸ τῆς 7ης πρωινῆς ὥρας μέχρις τῆς 7ης ἐσπερινῆς καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος δὲν εἶνε κεκαλυμμένος ὑπὸ νεφῶν.

♦ Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

113. Αἶνιγμα

Γράμμα ἐστὶ τὸ πρῶτόν μου, τέλος τὸ δευτέρόν μου,
Καὶ ἄρχων τις ἐπίσημος εἶναι τὸ σύνολόν μου.

114. Αἶνιγμα.

Ἐπίρρημα τὸ πρῶτόν μου, γράμμα τὸ δευτέρόν μου
Καὶ χώρα λίαν ἔρδοχος ἐστὶ τὸ σύνολόν μου.

115. Ἑλλειποσύμφωνον.

. n — . ω . ω — n — . ε . ι α — . ου — . ι — . ο ι ε — n — . ι —
. ε . α — . ου

116. Λογόγριφος.

Ἡ — Στάς — δ — οί — στίχοι — Ἄς — δοκοί — μὰ — ζῶν
— τ — Αἰ — ἴφι — λ — Ἡ.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην τριῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰνιγμάτων ὅα δοθῇ ἀνάλογον δῶρον.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ 27ῳ ΦΥΛΑΞΙ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

104. Αἶνιγμα. θεία — μῦς = θύαμις. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Δ. Περδικάκης ἐκ Συρου καὶ Π. Φερεντίνος ἐξ Ἀθηνῶν.

105. Αἶνιγμα Πλοῦτον — Ἴον. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Δ. Ἰωαννίδης ἐκ Πατρῶν καὶ Διον. Μαρᾶτος ἐκ Βόλου.

106. Ἐρωτήσεις. 1) Τὸ Ναύπλιον. 2) Ἄς πρὸς μητέρα. 3) Ὁ Μορμηκοπέων. (μῆρμυξ — λέων) 4) Τὸ Ἴόνιον πέλαγος 5) Τὸ 100, διότι ἂν σύρωμεν εἰς τὸ μέσον εὐθεῖαν γραμμὴν ἔχομεν 100 ἄνωθι καὶ 100 κάτωθεν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ 'ΦΥΞΕΩΣ,

Ι. Α. Κάρρον. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας. — Π. Π. Πύργον. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας, ἀπηντήσαμεν. — Π. Κ. Καρδίτζαν. Εἰ ἐτι στεροόμεθα ἀπαντήσεώς σας. Παρακαλοῦμεν σπεύσατε ἀποστολὴν χρημάτων, διότι εἶναι ἀνάγκη. — Γ. Κ. Ὀδησσόν. Δελτάριον καὶ ἐπιστολὴ ἐλήφθησαν· σὰς ἀπηντήσαμεν ἀμέσως καὶ ἀναμένομεν ἐκκαθάρισιν. — Δ. Α. Πάτρας. Ἡ ὑπομονὴ ἐξηντήθη. — Δ. Π. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· ἀποδείξεις ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. Δότε μας ἀκριβεστέρως σημειώσεις περὶ ἐντάλματός σας καὶ ἀριθμὸν ἐγγράφου ὑποβολῆς διότι δὲν εὐρέθη. — Ι. Φ. Βόλον. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐπισπεύσατε ἐκκαθάρισιν διότι πληροῦσιν αἱ κληρώσεις τῶν λαχείων. — Ι. Ζ. Βατοῦρ. Δελτάριον ἐλήφθη. Τῆμοι χρυσόδετοι 1ου ἔτους ἐτοιμάζονται. Γράφομεν προσεχῶς. — Ε. Μ. Μάκρην. Φύλλα σὰς ἀποστελλομεν ὡς καὶ ἀγγέλας. Γράφομεν ὑμῖν

προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν. — Θ. Β. Πάτρας. Ἐπιστολὴ, δελτάριον καὶ ἐκόνες ἐλήφθησαν. Ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — Α. Σ. Πάτρας. Ἐκ παραδρομῆς διεκπεραιώσεως δὲν σὰς ἀπεστάλη ἀποδείξις. Στέλλεται ὑμῖν σὺν παρόντι φύλλῳ. Ἀριθμὸς λαχείου σας ὁ ἐκ δεξιῆ ἀποδείξεως ἀριθμὸς 1687. — Γ. Τ. Πάτρας. Ἀποστελλομεν τὸ ἀντίτιμον συνδρομῆς β' ἔτους ὡς καὶ τῶν ζητούμενων φύλλων τοῦ α' ἔτους, ὅπως σὰς ἀποστελλομεν ταῦτα, καθότι μόνον τοῦ τρέχοντος ἔτους καθυστερηθέντα φύλλα δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ συνδρομητὴς δωρεάν. — Α. Ζ. Βόλον. Δελτάριον ἐλήφθη καὶ εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ ὑμῶν. Σὰς ἐγράψαμεν. — Δ. Τ. Ἄσσον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Πάνθον ἀπεστάλη ὑμῖν προχθές. Περὶ ὑποθέσεώς σας ἐνεργοῦμεν πᾶν ὅ, τι δυνατόν. Ἦουχ εἶτε. Κεφαλονίτικα ἀναμένομεν. — Β. Θ. Βραῖλα. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, συνδρομητικὰ ἐνεγράφησαν καὶ φύλλα ὡς γράφετε τοῖς ἐστάλησαν. Δηλωσὶς ἐστάλη εἰς Σουλλόγου. Ἀναμένομεν χρήματα. — Ι. Σ. Ἀργοστόλειον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξις ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. — Δ. Κ. Ἀθήνας. Διευθύνσιν σας ἠλλάγη ὡς γράφετε. — Strada Unirea N. 5. Braila. Ἐλησημονήσατε νὰ μὰς σημειώσητε καὶ ὄνομά σας. — Γ. Κ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν ἀμέσως. — Γ. Β. Ἰδραν. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς συνδρομῆς σας ἐλάβομεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε τὸν α' τόμον χρυσόδετον μετὰ λοιπῶν φύλλων. — Α. Α. Ροστέζιον. Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Σὰς γράφομεν ταχυδρομικῶς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΒΑΒΙΑΝΟΥ

Ὀδὸς Ἐθαγγελιστρίας.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω καταστήματι εὐρίσκονται ὠραϊστάτοι γυναικεῖοι πῖλοι τοῦ συρροῦ. Κατασκευάζονται τοιοῦτοι κατὰ παραγγελίαν καὶ πωλοῦνται ὑλικὰ εἰς μετριωτάτας τιμὰς. Ἐκομισθῆ ἔσχάτως πλουσιωτάτη συλλογὴ πτερωῶν, καστοριῶν ὑφαγμάτων καὶ ταινιῶν πονεαυτέ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Χ. ΒΑΒΙΑΝΟΥ

Ὀπισθεν τοῦ ναοῦ Ῥόμβης.

Ἐν αὐτῷ μόνον ὑπάρχει πλουσία συλλογὴ στερωῶν, πτηνῶν καὶ παντεζῆ, βάφονται ταινίαι, φριζάρονται πτερά παντὸς εἶδους εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμοῦ, πρὸς τοῦτοις δὲ κατασκευάζονται καὶ γυναικεῖοι πῖλοι τοῦ τελευταίου συρροῦ.

L'ELETTRICITA

Rivista settimanale illustrata.

Abbonamento annuo

Unione postale L. 15

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΒΗΘΕΩΡΗΣΙΣ

Πραγματευομένη ἐν γένει περὶ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ

Συνδρομὴ ἑτησία φρ. 18

Συνδρομητικὰ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες ἐτι τὴν συνδρομὴν τοῦ β' ἔτους ἵνα εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ὑμῖν ταύτην τάχιστα, καθότι ἄλλως τακτοποιουμένων ἤδη τῶν βιβλίων μας διὰ τὴν προσεχῆ ἐκκύβευσιν τῶν λαχείων τῆς Φύσεως, ἦτις ἀφεύκτως γενήσεται τὴν 1ην τοῦ ἐλευσομένου νέου ἔτους, θέλομεν ἀποκλεισθῆ ταύτης.

Ὅμοίως παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν καὶ φίλων δὲν ἀπέστειλαν ἐτι τὰς εἰσπραξίεις τῶν ἀποσταλείσων αὐτοῖς ἀποδείξεων ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἀμέσως, ὅπως τηκτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας καὶ συμπεριλάβωμεν καὶ αὐτὰς εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων.

Πρὸς τοῦς μὴ συμμορφωθησομένους πρὸς τ' ἀνωτέρω, διακοπήσεται ὀριστικῶς ἡ ἐφεξῆς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Ἡ Διεύθυνσις